

Prvé čítanie

Koniec potopy

¹Vtedy sa Boh rozpomenul na Nóača, na všetky živočíchy i na dobytok, ktoré boli s ním v korábe; Boh poslal vietor na zem a vody opadli. ²Zavreli sa žriedla prahlbiny aj okná nebies a dážď z neba ustal. ³Vody sa viac a viac vracali do zeme a po stopäťdesiatich dňoch začalo vôd ubúdať. ⁴V siedmom mesiaci, sedemnásteho dňa toho mesiaca spočinul koráb na Araráte. ⁵Vôd stále ubúdalo až do desiateho mesiaca; prvý deň desiateho mesiaca ukázali sa končiare vrchov.

⁶Potom, po štyridsiatich dňoch, Nóach otvoril okno korábu, ktoré urobil, ⁷a vypustil krkavca. Ten vyletel a poletoval sem i tam, kým na zemi nevyschli vody. ⁸Potom vypustil holubicu, aby videl, či sa vody na

povrchu zeme umenšili. ⁹Keď však holubica nenašla miesto, kde by jej noha spočinula, vrátila sa k nemu do korábu, lebo vody boli na celom povrchu zeme. Vystrel ruku, chytil ju a vtiahol k sebe do korábu. ¹⁰Potom čakal ešte ďalších sedem dní a znova vypustil holubicu z korábu. ¹¹K večeru sa holubica vrátila k nemu, a hľa, v zobáku mala čerstvý olivový list. Z toho Nóach poznal, že sa vody na zemi umenšili. ¹²Potom počkal ďalších sedem dní a vypustil holubicu, ale tá sa už nevrátila k nemu.

¹³Šesťsto prvého roku Nóachovho života, prvého dňa prvého mesiaca vyschli vody na zemi. Vtedy Nóach odstránil z korábu pokrov, a hľa, povrch zeme už obschol. ¹⁴Dvadsiateho siedmeho dňa druhého mesiaca bola zem úplne suchá.

¹⁵Tu riekol Boh Nóachovi: ¹⁶Vyjdi z korábu a s tebou tvoja žena, tvoji synovia i ženy tvojich synov. ¹⁷Vyved' všetky živočíchy, ktoré sú z každého tvora s tebou, a to vtáctvo, dobytok i

všetky plazy, čo sa plazia po zemi, nech sa hýbu na zemi, nech sa plodia a množia na zemi. ¹⁸Nato vyšiel Nóach a s ním jeho synovia, jeho žena a ženy jeho synov. ¹⁹Všetky živočíchy, plazy, vtáctvo a všetko, čo sa hýbalo na zemi, vyšlo z korábu po čeladiach.

²⁰Vtedy Nóach postavil oltár Hospodinovi a vzal zo všetkých čistých zvierat, zo všetkých čistých vtákov a obetoval spaľované obete na oltári.

²¹Keď Hospodin zacítil príjemnú vôňu, riekol si: Nebudem už pre človeka preklínať zem, lebo jeho zmýšľanie je zlé od mladosti, a nebudem už biť všetko živé, ako som to urobil.

²²Dokiaľ však zem trvať bude, sejba ani žatva, chlad ani horúčosť, leto ani zima, deň ani noc nikdy neprestanú.

Druhé čítanie

Uzdravenie malomocného

¹Keď zišiel z vrchu, nasledovali Ho veľké zástupy. ²A hľa, prišiel

malomocný, klaňal sa Mu a povedal: Pane, keby si chcel, mohol by si ma očistiť. ³ (Ježiš) vystrel ruku, dotkol sa ho a riekol: Chcem, buď čistý! A hneď bol očistený od malomocenstva. ⁴ Povedal mu Ježiš: Nehovor o tom nikomu, ale choď, ukáž sa kňazovi a ľuďom a obetuj dar, ktorý prikázal Mojžiš, im na svedectvo.

Uzdravenie stotníkovho sluha

⁵ Keď vošiel do Kafarnaumu, prišiel k Nemu stotník a prosil Ho: ⁶ Pane, sluha mi leží doma ochrnutý a strašne sa trápi. ⁷ Povedal mu Ježiš: Ja prídem a uzdravím ho. ⁸ Ale stotník odpovedal: Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu; povedz len slovo a ozdravie môj sluha. ⁹ Ved' aj ja som človek podriadený vrchnosti a mám pod sebou vojakov. Keď poviem tomuto: Chod'! - ide, a druhému: Pod' sem! - príde, a svojmu otrokovi: Urob toto! - urobí. ¹⁰ Keď to Ježiš počul, zadivil sa a povedal tým, ktorí Ho nasledovali: Vpravde hovorím vám: U nikoho v Izraeli nenašiel som takej

viery. ¹¹Hovorím vám, že mnohí prídu od východu a od západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jákobom v kráľovstve nebeskom, ¹²ale synovia kráľovstva budú vyhodení von do tmy; tam bude plač a škrípanie zubov. ¹³A stotníkovi Ježiš povedal: Chod' a staň sa ti, ako si uveril! I ozdravel mu sluha v tú hodinu.

Uzdravenie Petrovej testinej a iných chorých

¹⁴Potom prišiel Ježiš do domu Petrovho a videl jeho testinú ležať v horúčke.

¹⁵Dotkol sa jej ruky a horúčka prestala; i vstala a posluhovala Mu.

¹⁶Keď sa zvečeralo, prinášali k Nemu mnohých démonmi posadnutých; i vyháňal duchov slovom a uzdravoval všetkých chorých. ¹⁷Aby sa naplnilo slovo proroka Izaiáša, ktorý hovorí: On vzal na seba naše neduhy a niesol naše nemoci.

Rozliční nasledovníci Ježiša Krista

¹⁸Keď Ježiš videl okolo seba zástup, prikázal prejsť na druhú stranu.

¹⁹I prišiel jeden zákonník a povedal Mu: Majstre, pôjdem za Tebou, kamkoľvek by si šiel. ²⁰Odpovedal mu Ježiš: Líšky majú dúpätá a nebeskí vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by sklonil hlavu. ²¹Zas iný z učeníkov Mu povedal: Pane, dovol mi najprv odísť a pochovať si otca. ²²Ale Ježiš mu riekol: Nasleduj ma! A mŕtvi nech si pochovávajú svojich mŕtvych.

Búrka na mori

²³Keď vstúpil na loď, nasledovali Ho učeníci. ²⁴A hľa, veľká búrka strhla sa na mori, takže vlny prikrývali loď, a On spal. ²⁵I pristúpili, zobudili Ho a povedali: Zachráň nás, Pane, hynieme! ²⁶Odpovedal im: Čo sa strachujete, ľudia malej viery! Nato vstal, pohrozil vetrom a moru i nastalo veľké utíšenie. ²⁷A ľudia sa divili a hovorili: Aký je to človek, že Ho aj vetry aj more poslúchajú?

Ježiš v Gadare

²⁸Keď prišiel na druhú stranu, do krajiny Gadarénov, postavili sa Mu do

cesty dvaja posadnutí, ktorí práve vyšli z hrobov a boli náramne zúrivi, takže sa nikto neodvážil chodiť tou cestou. ²⁹A hľa, zvríeskli: Čo Ťa do nás, Synu Boží? Prišiel si sem, aby si nás pred časne mučil? ³⁰Nedaleko nich pásala sa veľká črieda svíň. ³¹I prosili Ho oní démoni: Keď nás už vyháňaš, pošli nás do tamtej čriedy svíň! ³²Povedal im: Chod'te! A oni vyšli a vošli do svíň, a hľa, celá črieda rútila sa svahom do mora a zahynula vo vode. ³³Pastieri utiekli, prišli do mesta a vyrozprávali všetko, aj o posadnutých démonmi. ³⁴A hľa, celé mesto vyšlo naproti Ježišovi, a keď Ho uvideli, prosili Ho, aby odišiel z ich končín.